

Context històric i artístic

1. Als inicis del Cristianisme trobem alguns textos clarament acusatoris contra aquest nou grup, la seva religió i les seves pràctiques doctrinals. En un dels més esferèidors, el que va escriure Tertul·lià en la seva *Apologia contra els gentils* cap a inicis del segle III, podem llegir quins eren els delictes que s'imputaven als cristians:

Que en la nocturna congregació sacrificuem i ens mengem un nen. Que en la sang del nen degollat mullem el pa i xopat en sang mengem un tros cadascun. Que uns gossos que estan lligats als candelers els derroquen forcejant per aconseguir el pa que els llancem banyat en sang del nen. Que en les tenebres que ocasiona el forcejament dels gossos, alcavots de la malaptesa, ens barregem impiament amb les germanes o les mares. D'aquests delictes ens pregona reus la veu clamorosa popular, i encara que fa temps que se'ls imputa la fama, fins avui no ha tractat el Senat d'esbrinar.

Un centenar d'anys després, el 313, l'emperador romà Constantí va promulgar el conegut com a "Edicte de Milà", un decret pro-cristià on es podia llegir la següent sentència:

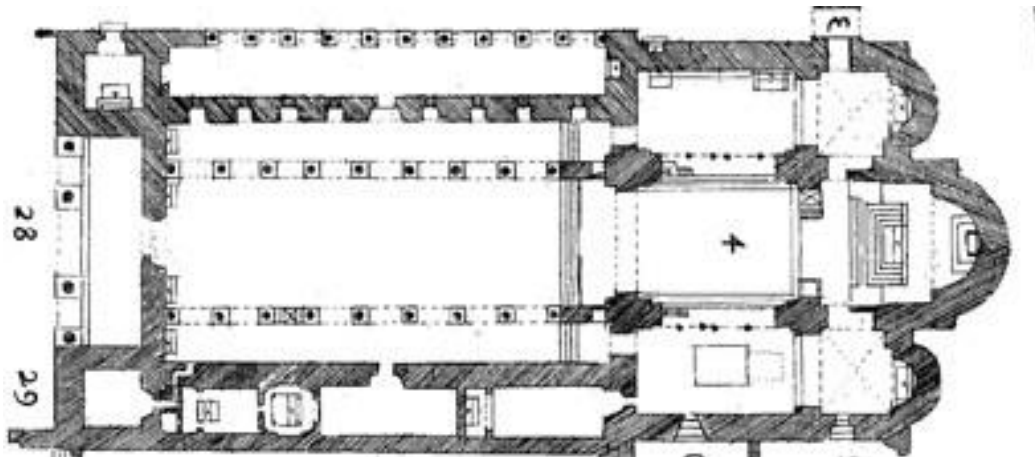
Nosaltres, els Augusts Constantí i Licini, havent arribat feliçment a Milà i havent inquirit amb especial interès tot el que es cregués conduent a la utilitat i seguretat públiques, hem jutjat que entre tot el que vèiem convenir al bé universal, devíem ocupar-nos preferentment del que afecta a l'honor diví, i donar als cristians, el mateix que a tots els altres, la lliure facultat de professar la religió que cadascun volgués, perquè l'assumpte de diví i celestial que existeixi es mostri benigne i propícia a nosaltres i a tots els qui estan subjectes al nostre poder. Així doncs, segons aquest nostre semblar i rectíssim judici, hem cregut que a ningú absolutament havíem de negar la facultat de seguir les creences dels cristians o aquelles de la religió que els semblés més convenient per sí, a fi que la màxima divinitat, en honor de la qual concedim la llibertat religiosa, pugui afavorir a tots com acostuma la seva benevolència.

Pocs després, el 380, l'emperador romà Teodosi promulgava el conegut com a "Edicte de Tessalònica" amb el qual el Cristianisme es va convertir en la religió oficial de l'Imperi Romà: [...]. *Volem que tots els pobles que són governats per l'administració de la nostra clemència professin la religió que el diví apòstol [Pere](#) va donar als romans, que fins avui s'ha predicat com la va predicar ell mateix, i que és evident que professen el [pontífex Damas I](#) i el bisbe d'Alexandria, [Pere](#), home de santedat apostòlica. Això és, segons la doctrina apostòlica i la doctrina evangèlica, creiem en la divinitat única del Pare, del Fill i de l'[Esperit Sant](#) sota el concepte d'igual majestat i de la piadosa [Trinitat](#). Ordenem que tinguin el nom de cristians catòlics qui segueixin aquesta norma, mentre que els altres els jutgem dementes i bojos sobre els quals pesarà la infàmia de la heretgia. Els seus llocs de reunió no rebran el nom d'esglésies i seran objecte, primer de la venjança divina, i després seran castigats per la nostra pròpia iniciativa que adoptarem seguint la voluntat celestial.*

Després de llegir aquests textos, analitza la situació i consideració dels Cristians en cadascun d'aquests moments. Quan acabis argumenta per què el Cristianisme va tenir una difusió tan ràpida des del punt de vista polític en les terres de l'Imperi Romà.

Mosaics de l'absis de la catedral de Monreale

2. Relaciona la persecució dels primers cristians amb el martiri de sant Fructuós i els seus diaques, Auguri i Eulogi, dut a terme al l'amfiteatre de Tarragona l'any 259.
3. Respon:
 - a. L'Art Cristià va néixer dins el context del Baix Imperi Romà. Descriu alguns dels aspectes pels quals es diu que aquest Art és deutor de l'Art Imperial.
 - b. Creus que hi ha en l'Art Bizantí cap relació entre la religió, la política, la societat i/o la mentalitat del moment? Explica-ho.
4. La decoració interior de la *Catedral de Monreale* està feta amb la tècnica del mosaic. Explica en què consisteix aquesta tècnica i comenta per què es prefereix en aquests moments aquest tipus de tècnica per cobrir les parets dels temples en comptes de la pintura al fresc. Quin simbolisme s'hi donava?
5. Busca i escriu a la planta de la *Catedral de Monreale* els següents espais:

- a. Absis
- b. Absidioles
- c. Transsepte
- d. Nau central
- e. Naus laterals
- f. Nàrtex
- g. Atri